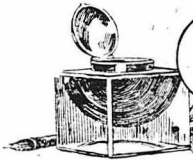

ΑΠΟ ΤΟ ΒΙΒΑΙΟ ΕΝΟΣ ΠΕΡΙΗΓΗΤΟΥ

Του Κέρμης ΓΡΙΟΥΖΠΕ ΠΕΚΚΙΟ

Η ΕΛΛΑΣ ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΑΡ ΤΟΥ 1825

Η χαρμάνες των σημερινών Έλλήνων. Ένα γεύμα στις πηγές του Παμίσου. Στην Καλαμάτα. Η περιέργεια των κατωικών. Ο πρίγκιπ Άλέξ. Μαυροκορδάτος. Γιατί φορούσε σχισμένα ρούχα. Το πνεύμα και η έτοιμότητά του. Ο Μαυροκορδάτος ως πολιτικός. Ο Κουντουριώτης. Η βουβίε του υπέρ της πατρίδος. Η τελευταία πολεμική άποψιχ, κ.τ.λ. κ.τ.λ.

Όταν θέλουν να καλέσουν τους πιστούς στην εκκλησία, οι σημερινοί Έλληνες χτυπούν ένα κομμάτι σιδήρου πούχουν καρφωμένο στην πόρτα κάθε εκκλησίας. Το σίδερο αυτό το χτυπούν με πέτρες.

Μιά από τις τοποθεσίες της χώρας αυτής που μου άφησε λαμπρή εντύπωση, είναι και η πηγή του ποταμού Παμίσου. Σταματήσαμε κοντά στις πηγές για να γευματίσουμε με έληές, σκόρδα και τυρί από γάλα γιδιών. Μισοτά μας είχαμε ένα καταπόρσινο λειβάδι, κοντά στο οποίο εκτελούσε ένα χρονατάλινο ρούκι. Μου είπαν ότι την τοποθεσία αυτή την είχαν σε μεγάλη εκτίμηση και οι αρχαίοι, οι οποίοι την θεωρούσαν καταλληλότερη για τα μικρά άρροστα παιδιά.

Στην Ελλάδα εν γένει υπάρχουν πολυάριθμα ρούκια, άφθονες πηγές, ποιητικές κοιλάδες και πανήγυρα δημοσερότατα δέντρα. Η Τουρκική τιρανάνια, που δουζένισε τόσες καταστροφές στην Ελλάδα, δεν της άφησε παρά μόνο τη γη και τ' ήλιο της.

Άπομασίσαμε να φάγαμε για την Καλαμάτα, προκειμένου να συναντήσουμε εκεί τον Πρόεδρο της Κυβερνήσεως και τον Άλέξ.

Πενήθηκε γι' αυτό με κάποια ασταθρότητα στο Γεράδιο.

Ο φροχός καλλιτέχνης πήγε και άνεβαινώσε στον άδελφό του τι του είχε πει ο εκλέκτορ. Προσπάθησε να τον πείσει ότι οι φάβει του ήταν άνοητοι και του παρέστησε ότι μ' αυτόν τον τρόπο καταστρέφει το στάδι τους, γιατί δυσχερατίσσε τον εκλέκτορα.

Εκείνη τη νύχτα ο άμοιος ο Ίωβ δεν κοιμήθηκε καθόλου. Στεφογόησε επάνω στο χορβάτι του, αγωνιούσε, δεν ήξερε τι να κάνει. Την έπομένη άμοιο εδύλωσε στον άδελφό του, ότι είχε άπομασίσει να πάη κ' αυτός στο κινήρι του άρχοντος. Την δέ μεθεπομένη πήγε πράγματι μαζί με το Γεράδιο στο ήγεμονικό κινήρι.

Ολόκληρη η μέρα πέρασε καλά. Μά, προς το βράδυ, ενώ η συνοδεία έτοιμαζόταν να γυρίσει, ένα τεράστιο άγρωγούροιο φάνηκε πίσω από κάτι χμιώκλαδα και άωρησε μπρός στους κινήρι γούς... Η έμράνισι αυτή ήταν άλωος δόβλου άπορροτή και δυό άλογα άρηνώσαν άμοισις. Το ένα ήταν το εκλέκτορος και το άλλο του Ίωβ.

Ο εκλέκτορ ήταν λαμπρός και πεπεισμένος καθάλαρος και δεν άργησε να τιθασάσει το άλογο του. Δεν συνέβη άμοιο το ίδιο και με τον άμοιο το ζωγάδιο. Το άλογο του άωρησε άλαριώμοιο άνάμοια στο δάσο. Ο Γεράδιος είδε το κακό και άωρησε πίσω από τον άδελφό του. Μά ήταν άνοητος. Γιατί, σ' λίγο, ενώ το άρηνώσμενο άλογο περνούσε άνάμοια από κάτι λιανά δέντρα, ο Ίωβ, ο άμοιος τά είχε χάσει από τον τρούο του, σάλωσε σε κάτι λαδιά και ο Γεράδιος τον είδε να ταλαντεύεται για μιά στιγμή εκεί ψηλά, ενώ το άλογο του έφραγε κάτω από τα σέλια του και έπειτα να πέφτει κάτω!

Όταν η συνοδεία έφτασε στον τόπο του διτυχημάτος, είδε το Γεράδιο να θρηνη επάνω από το πτώμα του άδελφου του. Φανάζεσθε το σπαργαμό που δοκίμασε ο άμοιος καλλιτέχνης. Ο σπαργαμός αυτός και η τιμήεις της σπενδιήσεως — γιατί ο Γεράδιος θεωρούσε τον έαυτο του υπέφθιμο για τον άδικο χμιό του άδελφου του — δεν τον άφρασαν ποτέ. Δεν πέρασε δέ πολλή καιρός και ο νεαρός ζωγάδιο πήγε ν' άνταμώση στον άλλο κομοί τον άγαμήριο του άδελφό. Πέθανε από τη θλίψη του και πέθανε πολύ νεαρός, γιατί τά έργα που άφρασε, δείχνουν ότι αν ζούσε περισσότερο, θα δημοιοργούσε άληθινά άόιστοφήματα...

Μαυροκορδάτο. Ο Πρόεδρος της Κυβερνήσεως έφραγε κατά την Τρίπολι μιά μέρα πριν φτάσουμε έμεις εδώ. Πήγε στην Καλαμάτα για να συνεννοηθή με τους Μανιάτες για την ένοσχια της φροφάς του Ναυαρίου.

Συνάμε πρωί, άποχωρετάμε τους γνωστούς μας, καθάλλικέμοιο στα ζώα μας και Ξεανάμε. Προχωρούμε διαρκώς άνάμοια σε πεδιάδες κατάφρατες, γόνιμες, βαθιτρούσινες. Παντού άμοιο είναι έρημιά. Παντού άπλώνεται ο τρούος του πολέμου.

Φτάσαμε στην Καλαμάτα κοντά το βράδυ. Όπως στην Τρίπολι, έτσι κ' εδώ μās υπόδεχεται ένα πλήθος κόσμου. Μās κητάνε σάν να είμαστε περίεργα τέρατα και μās συνοδεύουν ως στο σπίτι που μένει ο Πρόεδρος της Κυβερνήσεως κ' άδοι θα καταλόμοιο κ' έμεις.

Όπως έμαθα άμοιο λίγο άργότερα, δεν μαζέντηρε μόνο για μās άμοιο αυτός ο κόσμος. Ήθελαν να δούν έπίσης τον πρίγκηπα Μαυροκορδάτο, ο άμοιος, άμοιο έργαμοια παραπάνω, βρίζεται ήδη στην πόλι αυτή κ' είχε βγει να μās υπόδεχτεί.

Ένε τόσο το πλήθος των περιέργων, άμοιο με μεγάλη δυσκοιλία πληρώσο τον πρίγκηπα Μαυροκορδάτο, ο άμοιος με χαιρέτά εύγένεστατα.

Η φροιογμοία του Μαυροκορδάτου μου φάνηκε πολύ ώραότερη και έφρασοτιώτερη από κείνη που έβλεπα σε διάφορες είζόνες του στην Ερώσση. Ο πρίγκηπ κίνετα ευφοιακά. Μολαταύτα τά ρούχα του είναι πάλμη και σχισμένα... Γιατί φραοει τά ρούχα αυτά; Για λόγους πολιτικούς μιλούν παρά από πραγματική άνιχη. Μιλάει άπόστομο με εύχρηστία τά Γαλλικά και η συνομιλία του είναι ζορη, είζάροστη και γεμιά πνεύμα. Έπίσης διακρίνεται για την έτοιμότητά του.

Ο Μαυροκορδάτος έχει άξιόλογο προσοτία δημοσιον λειτουργού. Αντιλαμβάνεται γρήγορα την όμοια κάθε ύποθέσεως και τη φρανει σε πέρας χωρίς χρονοτριβή. Γι' αυτό κ' οι πολιτικοί του άντιπαλοί, οι άμοιοι δεν μοιρούν ά' άρηνοθιν αυτός τις άρετίεις του, λέν ότι χαιρίζεται την πέννα καλύτερα από το σταδί.

Το άξιωποατήρητο εν τούτοις είναι, ότι ο Μαυροκορδάτος δεν έξασοει έπί των συμπατριωτών του την έποροή που θα ταίριαζε στην άξια του και στον πατριωτισμό του. Τοπο άφρείεται στο ότι κατάγεται από Φαναριοτάκη οικογένεια και δεν έχει πολλούς δεσμούς στον τόπο, άμοιο οι ντόπιοι καπετανάιοι και οι προήγοντες.

Ο Άλέξ. Μαυροκορδάτος διεζάγει σήμερα σφοδρόν άγώνα πρός τους άντιπαλοους του, αλλά ύποθέτω ότι δύσκολα θα κατορθώσει να άνέλθη στην άνωτάτη άρχή της χώρας. Έπειδή γνωρίζει άπόστομο καλά το λαβύρινο της Ερωφοιακής διπλωματίας, η μόνη του φροντιδα είναι να διατηρήση την άνέξαρτησία της πατρίδος του. Αν δέ βρισκόταν στην άνάγκη να έλέξη μεταξύν των Ερωφοιακών κηρωτών έναν προσοτάτη, φρονω ότι ο Μαυροκορδάτος θα προσομοιουσε άδίστακτα τη Μεγάλη Βρεταννία, το πιο ισχυρό και πιο άρλοκοροδες άπ' όλα τά Ερωφοιακά Κοράτη.

Ο Μαυροκορδάτος άνέλαιβε να με παρουσίαση και στον Πρόεδρο της Κυβερνήσεως Κοκιορωιότη. Ο Κοκιορωιότης, ντιμήνος την κομηρή στολή του νησού του, καθόταν στανροποδί επάνω σ' ένα σοφά κ' έπαιξε με το κομπολόι του. Έπειδή δεν ξερε καμμιά Ξένη γλώσσα, η ονομιλία μας ύπρηξε σύντομη και άσημαντη.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ : Η συνέχεια.

